

Samen kerken

Vastentied.

“Je krijgt zo wier de vastentied”, zei iemand onlangs tegen mij.

Van deze boodschap werd ik helemaal niet vrolijk.

Bij ”vasten” denk ik aan weinig eten, offers brengen, verstervingen doen, en aan dat kleine vastentrommeltje van vroeger. Wanneer je als kinderen in de vasten snoep kreeg, moest je dat in de vasten netjes in het trommeltje bewaren tot na de vasten . Ik heb iets tegen dat ascetische vasten .

De vasten begint op aswoensdag en duurt tot Pasen.

Op aswoensdag is er in de katholieke kerk een viering , waar ik ook niet vrolijk van word. Iedereen kan dan op het eind van de dienst een z.g. askruisje krijgen.

Dat is as van takken die met palmzondag gewijd zijn.

Hierbij zegt de voorganger “ Gedenk ,o mens, dat gij stof zijt en tot stof zult wederkeren”.

Met het vorderen der jaren ben ik langzamerhand daar ook wel van overtuigd. Er gaan weinig weken voorbij zonder een uitvaart van een familielid of een bekende. Toch blijf ik mezelf voorhouden dat mensen gemaakt zijn voor het leven .Leven naar de voltooiing , naar Pasen

Alleen dat gaat niet vanzelf. Die tocht naar Pasen lijkt soms op een tocht door de woestijn.

Mensen kunnen door allerlei invloeden het spoor bijster raken. Soms gaat het leven zo snel dat we even moeten remmen en ons heroriënteren.

Vasten functioneert als een soort rem waarbij we weer tot bezinning kunnen komen.

Het is als bij onze auto. Hierbij zijn ook goed functionerende remmen noodzakelijk. Maar dat remmen staat altijd in functie van het rijden. Anders zit je jezelf te pesten. Zo is het ook met vasten.

Vasten kan enkel zin hebben als het gericht is op iets als Pasen. Ik kan pas vasten als ik beseft dat sterven alleen belangrijk is om te leven.

Ik ben blij, dat de kerken tegenwoordig de mensen uitnodigen om op een eigen manier vorm te geven aan het vasten.

Zo zien we dat er in de vastentijd hier en daar soberheidsmaaltijden worden georganiseerd. Het zijn maaltijden bestaande uit water en brood (zonder boter).Er wordt gebeden en gemediteerd. In de Stefanshof hebben we daar al enkele jaren ervaring mee. Mensen, die een jaar hebben meegedaan zie je het volgende jaar terug. Op andere plaatsen worden acties op touw gezet om onze solidariteit tot uitdrukking te brengen met de armen in de wereld.

Zo raken mensen er van overtuigd dat de wereld alleen groeit als we delen.

Tot slot enkele regels uit een gedicht van Ed.Hoornik.
(Verzamelde gedichten, Amsterdam 1983.)

Op school stonden ze op het bord geschreven
het werkwoord hebben en het werkwoord zijn;
hiermee was tijd , was eeuwigheid gegeven,
de ene werkelijkheid, de andere schijn

B. Dashorst
Raad van Kerken.

Activiteiten van de Raad van kerken: ‘Solidariteitsmaaltijd’ op 16 maart a.s. om
18.30 uur in de Stefanshof.

Informatie: www.raadvankerkenborne.nl